

Oponentský posudek na diplomovou práci

Jiřího Hlináka

Pohled křesťanské etiky na problematiku somatických a germinálních zásahů do lidského genomu za účelem vylepšit parametry druhu Homo Sapiens Sapiens

Práce obsahuje 90 stran formátu A4 (včetně seznamu literatury a abstraktu). Autor si zvolil téma vysoce aktuální a při jeho zpracování si počíná kompetentně a poctivě.

Práce je členěna do šesti kapitol. Po úvodní kapitole, v níž jsme uvedeni do základů genetické problematiky, následuje historický exkurz. Třetí kapitola systematicky třídí genové techniky, přičemž autor zavádí svůj pojem „rudá zóna“, aby tak zdůraznil zvláštní postavení člověka jako subjektu zkoumání v rámci moderních genových technologií. Motivací je mu především odlišné etické hodnocení, které si žádá manipulace s genetickou výbavou člověka. Následuje čtvrtá kapitola, která zcela logicky pojednává o možnostech genových technik v „rudé zóně“. Autor se zde zamýšlí nad důvody, které vedou ke změnám v genetické výbavě člověka. Nastiňuje možnosti, kterých je dnes věda schopna, avšak poukazuje i na rizika, která jdou ruku v ruce se snahami nějakým způsobem „vylepšit“ člověka. V páté kapitole pojednává o nutnosti (auto)regulace genových technologií, přičemž velmi vhodně zařazuje také podkapitolu věnující se veřejnému mínění (zde popisuje, jaké faktory mohou mít vliv na utváření veřejného mínění a jak problematické je veřejné mínění právě v oblasti znalostí nových technologií). Šestá kapitola je klíčová, neboť zde autor prezentuje etický pohled na genové technologie (ačkoli některá hodnocení byla – zcela logicky – zmíněna již v průběhu práce). Vymezuje etické principy, které se uplatňují v jím popisované problematice. Upozorňuje i na reálná rizika a otevírá pohled do budoucnosti, která se do jisté míry ocitá v rukou člověka. V závěru autor ještě přehledně shrnuje hlavní teze své práce.

Autor ve své práci dbá všech metodických pokynů týkajících se psaní závěrečných kvalifikačních prací. Jeho styl je vytříbený a čtivý a je třeba vyzdvihnout, že práce neobsahuje chyby ani překlupy. Nemohu neocenit fakt, že se autor rozhodl tisknout svou práci oboustraně, čímž ušetřil životní prostředí.

Práci považuji za velmi zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích, 16. 5. 2010

Martina Pavelková